

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลผู้วิจัย
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยในปัจจุบันและแนวทางการฝึกอบรม
ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ตอนที่ 2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยให้มี
ความสามารถในระดับมาตรฐานสากล

ตอนที่ 3 การพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยในปัจจุบันและแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน
นักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

จากการสอบถามผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือซึ่งประกอบด้วย
ผู้ฝึกสอนจากจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงรายจังหวัดลำปาง จังหวัดแพร่
จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร
และจังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนว
ทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้
ดังนี้

สภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาฟาลสไทย

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	11	50.00
หญิง	11	50.00
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 35 ปี	1	4.55
35-45 ปี	8	36.36
46-55 ปี	10	45.45
56-65 ปี	3	13.64
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 46-55 ปี มากที่สุด ร้อยละ 45.45 รองมาคือ อายุระหว่าง 35-45 ปี ร้อยละ 36.36 และ 56-65 ปี ร้อยละ 13.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาและสาขาวิชา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	1	4.55
ปริญญาตรี	15	68.18
พลศึกษา	2	9.09
การจัดการทั่วไป	2	9.09
คอมพิวเตอร์	1	4.55
รัฐศาสตร์	1	4.55
สื่อสารมวลชน	1	4.55
ศิลปศาสตร์	1	4.55
พัฒนาศาสตร์พยาบาล	1	4.55
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	1	4.55
การตลาด	2	9.09
บริหารธุรกิจ	2	9.09
การบัญชี	1	4.55
ปริญญาโท	6	27.27
การเมืองการปกครอง	1	4.55
พลศึกษา	3	13.64
บริหารการศึกษา	1	4.55
บริหารธุรกิจ	1	4.55
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 68.18 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 27.27 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ร้อยละ 4.55

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เรียนสาขาพลศึกษา การจัดการทั่วไป การตลาด และบริหารธุรกิจมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 9.09 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามระดับปริญญาโท เรียนสาขาวิชาพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ 13.64

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การเป็นนักกีฬาดีลาค

ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาดีลาค	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	10	45.45
5-10 ปี	5	22.73
มากกว่า 10 ปี	7	31.82
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาดีลาคต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด ร้อยละ 45.45 รองมาคือ ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาดีลาคมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 31.82 และประสบการณ์การเป็นนักกีฬาดีลาค 5-10 ปี ร้อยละ 22.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันขณะเป็นนักกีฬาดีลาค

ประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขัน ขณะเป็นนักกีฬาดีลาค	จำนวน	ร้อยละ
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติระดับภูมิภาค	13	59.09
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ	12	54.55
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับภูมิภาค	12	54.55
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ	13	59.09
การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา	4	18.18
การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	5	22.73
การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย	10	45.45
การแข่งขันกีฬาซีเกมส์	1	4.55
การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์	1	4.55

หมายเหตุ: เลือกตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันขณะเป็นนักกีฬาดีลาค มากที่สุดคือ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ระดับภูมิภาคและการแข่งขันกีฬา

แห่งชาติ จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 59.09 รองมาคือ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับภูมิภาค จำนวนเท่ากันร้อยละ 54.55 และการแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ร้อยละ 45.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการเป็นผู้ฝึกสอนและระยะเวลาที่เป็น

ระดับการเป็นผู้ฝึกสอน	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ฝึกสอนระดับต้น	8	36.36
ต่ำกว่า 5 ปี	5	22.73
5-10 ปี	3	13.64
ผู้ฝึกสอนระดับกลาง	6	27.27
ต่ำกว่า 5 ปี	3	13.64
5-10 ปี	3	13.64
ผู้ฝึกสอนระดับสูง	8	36.36
ต่ำกว่า 5 ปี	6	27.27
5-10 ปี	2	9.09
รวม	22	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ฝึกสอนระดับต้นและระดับสูงมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 36.36 และเป็นผู้ฝึกสอนระดับกลาง ร้อยละ 27.27

ผู้ฝึกสอนระดับต้นมีระยะเวลาการเป็นผู้ฝึกสอน ต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด ร้อยละ 22.73 ผู้ฝึกสอนระดับกลางมีระยะเวลาการเป็นผู้ฝึกสอนต่ำกว่า 5 ปี และ 5-10 ปี เท่ากัน ร้อยละ 13.64 ส่วนผู้ฝึกสอนระดับสูง มีระยะเวลาการเป็นผู้ฝึกสอน ต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด ร้อยละ 27.27

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน
นักกีฬาอีสปอร์ต

ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาอีสปอร์ต	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	6	27.27
5-10 ปี	5	22.73
มากกว่า 10 ปี	11	50.00
รวม	22	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาอีสปอร์ตมากกว่า 10 ปีมากที่สุด ร้อยละ 50.00 รองมาคือ ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาอีสปอร์ตต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 27.27 และประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาอีสปอร์ต 5-10 ปี ร้อยละ 22.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันในฐานะผู้ฝึกสอน

ประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขัน ในฐานะผู้ฝึกสอน	จำนวน	ร้อยละ
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติระดับภูมิภาค	15	68.18
การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ	13	59.09
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับภูมิภาค	14	63.64
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ	15	68.18
การแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา	6	27.27
การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	6	27.27
การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย	12	54.55
การแข่งขันกีฬาซีเกมส์	2	9.09
การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์	1	4.55

หมายเหตุ: เลือกตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันในฐานะผู้ฝึกสอน มากที่สุดคือ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ระดับภูมิภาคและการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 68.18 รองมาคือ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับภูมิภาคร้อยละ 63.64 และการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ร้อยละ 59.09 ตามลำดับ

แนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

จากข้อมูลการสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพและคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีของผู้ฝึกสอน แนวทางการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอน

2. ด้านความรู้ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาลีลาศเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ หลักสูตรกีฬาลีลาศ ลักษณะ ทักษะพื้นฐานและเทคนิคพื้นฐานของจังหวะต่าง ๆ ข้อบังคับและกติกาการแข่งขัน ดนตรีและจังหวะดนตรี การจัดและวิธีจัดการแข่งขัน การตัดสินกีฬาลีลาศ

ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา แยกได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านสรีรวิทยาการกีฬาเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ การจัดการฝึกซ้อมการทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬาการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกาย

2. ความรู้ด้านเวชศาสตร์การกีฬาเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ การปฐมพยาบาล การป้องกันการบาดเจ็บ การตรวจสอบสภาพสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ

3. ความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬาเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ การให้นักกีฬามีส่วนร่วมวางแผนการฝึกซ้อมการชมเชยนักกีฬาการกระตุ้นนักกีฬาการจัดกิจกรรมการฝึกซ้อม

4. ความรู้ด้านโภชนาการเนื้อหาที่ต้องการ ได้แก่ การรับประทานอาหาร การควบคุมน้ำหนักอาหารในช่วงของการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ตอนที่ 2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศไทยให้มีความสามารถในระดับมาตรฐานสากล

องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศไทยให้มีความสามารถในระดับมาตรฐานสากลสรุปได้จากข้อมูล 3 ส่วนคือ 1) การศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศทีมชาติไทยกว่า 10 ปี 3) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก สรุปจำแนกได้ดังนี้

ด้านองค์ประกอบภายใน

ผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศไทยควรมีลักษณะและมีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บุคลิกภาพและคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศ จากการศึกษาทฤษฎีพบว่า คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีประการหนึ่งคือ การรู้จักพัฒนามุขลักษณะของตนเอง เพราะบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักกีฬาได้ประการหนึ่ง การที่ผู้ฝึกสอนมีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือศรัทธาของผู้เล่น การดำเนินการต่างๆ ของผู้ฝึกสอนย่อมเป็นไปโดยราบรื่นการสร้างสรรค์ภาพทางกาย ทางจิต และทางอารมณ์ให้แก่ นักกีฬาย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องเตือนตัวเองเสมอว่าบุคลิกภาพของเราตอนนี้นั้น คือ ผู้ที่มีอำนาจเหมือนนักกีฬาทุกคนและเมื่อใดที่บุคลิกภาพดังกล่าวถูกรื้อถอนไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด นั้นย่อมเป็นเครื่องชี้ว่าความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอนที่เกิดจากตัวนักกีฬากำลังเสื่อมลงไปทุกขณะ และเมื่อเป็นดังนี้ผู้ฝึกสอนก็ควรพัฒนามุขลักษณะของตนเอง นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนควรมีความกระตือรือร้นและการเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มเป็นผู้กระตุ้นให้ทีมรักที่จะเล่นเกม รักที่จะสู้สุดฤทธิ์ และรักที่จะฝึกซ้อม แก้ไขข้อบกพร่องจากการแข่งขัน รวมถึงการมีความเป็นผู้นำเป็นผู้มีคุณธรรมมีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัดมีมนุษยสัมพันธ์ หรือการสร้างวินัยในทีม

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศทีมชาติไทยกว่า 10 ปี สร้างนักกีฬาดีลาศทีมชาติไทยซึ่งได้รับรางวัลทั้งชนะเลิศ และรองชนะเลิศอันดับต่าง ๆ ในการแข่งขันหลายรายการและหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ฝึกสอนนักกีฬาดีลาศไทยควรมีบุคลิกภาพที่ดีเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือแก่นักกีฬา มีความกระตือรือร้นในการพัฒนานักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักกีฬา เพื่อสร้างแรงบันดาลใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนต่าง ๆ ดังผู้วิจัยที่ได้ปฏิบัติและพัฒนาตนเอง เช่น การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่นเหมือนเป็นคนในครอบครัว คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำที่ดีเสียสละเวลาเพื่อทุ่มเทให้นักกีฬาได้รับการพัฒนา ฯลฯ ทำให้ปัจจุบันผู้วิจัยได้รับการยอมรับจากผู้ฝึกสอนต่าง ๆ ทั่วประเทศ เมื่อผู้วิจัยได้เข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ก็จะได้รับเชิญชม

จากผู้ฝึกสอน นักกีฬา หรือผู้ปกครองของนักกีฬาท่านอื่น มีบุคคลหลายรายมาขอถ่ายภาพเป็นที่ระลึกหรือเพื่อเป็นต้นแบบ (Idol) ในการเจริญรอยตาม บางรายมาสอบถามหรือขอคำแนะนำถึงแนวทางในการสร้างและพัฒนาให้นักกีฬาให้ประสบความสำเร็จ เหล่านี้เป็นต้น

สำหรับการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีบุคลิกภาพและคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดี และเหมาะสม เช่น มีความเอาใจใส่ดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิด มีความรับผิดชอบ มีภาวะทางอารมณ์ และการควบคุมมีระเบียบวินัย มีความกระตือรือร้นมุ่งมั่น มีความเสียสละดังที่คณะกรรมการสมาคมกีฬาเทควันโดแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นว่า

“...ผู้ฝึกสอนต้องหมั่นคอยดูแลเอาใจใส่นักกีฬา เพราะส่วนใหญ่ยังเด็ก เป็นนักเรียนบ้าง นักศึกษาบ้าง ขาดความยั้งคิด บางทีก็ตามกระแสสังคม ต้องบอกเขา คอยควบคุมดูแลเขา ให้เขาเป็นนักกีฬาที่ดี ต้องหวังให้เหมือนลูกหลานตนเอง... การเสียสละก็เป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนจะต้องมี โดยเฉพาะด้านเวลา เพื่อมาดูแลนักกีฬาที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ บางที่ต้องไปส่งนักกีฬาแข่งขันต่างจังหวัด ก็ต้องไป ซึ่งเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญต้องอธิบายให้ครอบครัวฟังถึงการที่เราต้องเสียสละ”

“...ความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ฝึกสอนนักกีฬาต้องมี ต้องรับผิดชอบในงานที่ตนต้องทำ ปล่อยปละละเลยไม่ได้ หากขาดความรับผิดชอบแล้วการฝึกฝนนักกีฬาก็จะล้มเหลว เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักกีฬา นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนที่ดียังต้องมีระเบียบวินัยด้วย เพราะนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จต้องมีวินัย ปฏิบัติตนตามระเบียบ ดังนั้นผู้ฝึกสอนจึงต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบวินัย ให้นักกีฬาเห็นก่อน...”

ขณะที่ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาเทควันโดทีมชาติไทยแสดงความคิดเห็นว่า

“...ผู้ฝึกสอนควรมีภาวะทางอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ที่ดี เพราะต้องอยู่ดูแลนักกีฬาตลอดเวลาที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน ไม่มีนักกีฬาคนไหนที่อยากอยู่กับผู้ฝึกสอนที่อารมณ์ร้าย อารมณ์ฉุนเฉียว หรือเข้าอารมณ์ การใช้อารมณ์ไม่สามารถทำให้นักกีฬาที่มีความสามารถเพิ่มขึ้น แต่กลับจะทำให้เกิดผลเสียต่อตัวนักกีฬามากกว่า เช่น นักกีฬาไม่อยากถูกต่อว่า ไม่อยากถูกตำหนิจะมีอาการหวาดเกรง มีความตั้งใจในการแข่งขันมาก จนกลายเป็นความกดดัน และเกิดความเครียดตามมา..”

“...ผู้ฝึกสอนควรมีความกระตือรือร้นมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมและแข่งขัน เพื่อให้ได้ชัยชนะ มีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน การฝึกซ้อมแข่งขัน เพื่อเป็นแรงผลักดันให้นักกีฬาเกิดความมุ่งมั่นตาม เพราะเมื่อเห็นผู้ฝึกสอนมีความกระตือรือร้น นักกีฬาก็จะเกิดความกระตือรือร้นตามไปด้วย...”

นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนควรมีบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ มีความอดทนอดกลั้น ต่อปัญหา มีความสามารถในการตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองและเชื่อมั่นในนักกีฬา มีความยุติธรรมมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และบุคลิกภาพร่างกายดี รูปร่างสมส่วน สมวัยรวมถึงมีความสามารถในการบริหารจัดการ ประสานงานต่าง ๆ ดังที่ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากล่าวว่า

“...ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการ การติดต่อประสานงานต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงานหรือฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน การฝึกซ้อม มีความเข้าใจในระบบของการแข่งขัน เพื่อให้สามารถวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันได้อย่างเหมาะสม...”

ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทยกล่าวเสริมว่า

“...ผู้ฝึกสอนควรเป็นผู้มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงรูปร่างสมวัย มีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาโอลิมปิก มีความเป็นผู้นำ สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มีความยุติธรรมเมื่อต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างนักกีฬาคู่กัน...”

“...ผู้ฝึกสอนต้องเชื่อมั่นในตนเองและเชื่อมั่นตัวนักกีฬาคู่ด้วย เพื่อสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและแข่งขัน...”

2. ความรู้ความเข้าใจในกีฬาลิลาศและทักษะ จากการศึกษาทฤษฎี พบว่า ผู้ฝึกสอนควรเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุก

สถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีกับนักกีฬา มีความรู้ความเข้าใจในยุทธวิธีต่าง ๆ ของประเภทกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่ สามารถอธิบายและสาธิตทักษะต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทย หลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจในกีฬาลีลาศอย่างถ่องแท้ ปรุโปร่ง และมีทักษะความสามารถจริง สามารถอธิบาย แสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและนำไปฝึกได้ ดังเช่นที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเข้าอบรมความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬาลีลาศอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ได้ฝึกฝนกับผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศที่เป็นผู้ฝึกสอนระดับชาติของประเทศต่าง ๆ ได้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการระดับนานาชาติ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาลีลาศและทักษะต่าง ๆ สามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้ ดังนั้นพื้นฐานด้านนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอน

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศควรมีความรู้ความเข้าใจในกีฬาลีลาศในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถในทักษะกีฬาลีลาศทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงในระดับสากล สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจได้ง่าย สามารถวิเคราะห์แก้ไขจุดบกพร่องจากการฝึกซ้อม มีความสามารถในการประเมินทักษะความสามารถของนักกีฬาและการแก้ไขทักษะที่ผิดแก่นักกีฬา มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กติกา ของการแข่งขันดังที่คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นว่า

“...ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในกีฬาลีลาศที่ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศต้องมีคือ ทักษะขั้นพื้นฐานและขั้นสูงระดับสากล ต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจได้ง่าย เพราะนักกีฬาแต่ละคนมีพื้นฐานต่างกัน..”

ขณะที่ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยกล่าวเสริมในเรื่องนี้ว่า

“...ผู้ฝึกสอนต้องสามารถวิเคราะห์แก้ไขจุดบกพร่องจากการฝึกซ้อมของนักกีฬาได้อย่างถูกต้องต้องการประเมินทักษะความสามารถของนักกีฬาและการแก้ไขทักษะที่ผิดแก่นักกีฬาแต่ละบุคคล ได้รวมถึงการมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กติกาของการแข่งขันในแต่ละทัวร์นาเมนต์ เพื่อไม่ให้ให้นักกีฬาทำผิดระเบียบโดยไม่รู้ตัว...”

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

จากการศึกษาทฤษฎี พบว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรรู้จักใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เข้าช่วยในการวิเคราะห์ว่า นักกีฬาของตนมีลักษณะท่าทางตลอดจนสไตล์การเคลื่อนไหวขณะ ประกอบลักษณะในการแข่งขันอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้ผู้ฝึกสอนมีความรู้ที่นักกีฬาของตนยังมี ข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขอะไรอีกบ้าง เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ที่เกิดขึ้นแล้ว ผู้ฝึกสอน จะต้องชี้แนะเพื่อให้ นักกีฬาของตนปรับปรุงข้อบกพร่องเพื่อเสริมสร้างให้ขึ้นไปสู่ศักยภาพสูงสุด นอกจากนี้ความรู้ทางสรีรวิทยาการกีฬาสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนานักกีฬาในด้านอื่น ๆ เช่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อตรวจดูโครงสร้างส่วนประกอบของร่างกายการฝึกฝน เพื่อจัด โปรแกรมการฝึกการทดสอบสมรรถภาพ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพร่างกายการป้องกันการบาดเจ็บ เพื่อหาวิธีการทางชีวเคมี และชีวฟิสิกส์ ตรวจสอบการบาดเจ็บ หรือการตรวจสอบสารกระตุ้น เพื่อ กำจัดการใช้สารกระตุ้น เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติ ไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ทางด้านสรีรวิทยาของมนุษย์จะสามารถนำ ความรู้ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์กับนักกีฬาของตนได้ เพียงแต่ต้องจัด โปรแกรมการฝึกให้เหมาะสม กับนักกีฬาแต่ละบุคคล ดังเช่นผู้วิจัยได้นำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเฉพาะทางสรีรวิทยา มาใช้ในการพัฒนานักกีฬาลีลาศ ทำให้นักกีฬาลีลาศในความดูแลของผู้วิจัยมีสมรรถภาพทางกาย เพิ่มขึ้น มีความคล่องตัวในการเต้น ท่าทางในการเต้นพัฒนามากขึ้น สามารถวางแผนการฝึกซ้อมได้ อย่างเหมาะสม

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ความสามารถทางสรีรวิทยาการกีฬา เช่น การวางแผนการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับสมรรถภาพของนักกีฬาแต่ละคู่และการแข่งขันแต่ละ รายการ รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายอย่างเหมาะสมกับ สมรรถภาพและทักษะกีฬาของนักกีฬา ดังที่ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยแสดงความ คิดเห็นว่า

“...ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศควรต้องมีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่นทางสรีรวิทยา เพราะสภาพร่างกายของนักกีฬาแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การ ขาดความรู้ด้านนี้จะทำให้ไม่สามารถวางแผนการฝึกซ้อมที่เหมาะสมได้...”

คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นว่า

“...หากมีความรู้ทางสรีรวิทยาที่ดี สามารถนำมาใช้ร่วมกับเทคโนโลยีทางกีฬาได้ ทำให้เพิ่มสมรรถนะของร่างกายได้...”

ด้านเวชศาสตร์การกีฬา จากการศึกษาทฤษฎีพบว่ากีฬาเวชศาสตร์เป็นวิชาแพทย์ประยุกต์ซึ่งได้รวมเอาความรู้จากหลาย ๆ สาขาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการกีฬาเพื่อช่วยในการถนอมรักษาสุขภาพของนักกีฬา และช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการเล่นกีฬาให้ดียิ่งขึ้นปัจจุบันกีฬาเวชศาสตร์ได้ถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบสุขภาพทั่ว ๆ ไปรวมทั้งสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา เพื่อให้แน่ใจว่าร่างกายปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และการติดเชื้อโรค ช่วยให้ทราบถึงการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาและสามารถฟื้นฟูสภาพได้ในเวลาสั้นที่สุดซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของแพทย์ นักกายภาพบำบัด โค้ช และนักกีฬา เพื่อการรักษาสุขภาพของนักกีฬาและสภาพการเป็นนักกีฬาในระดับชาติไว้ได้นานที่สุดกล่าวได้ว่า เวชศาสตร์การกีฬามีความสำคัญและประโยชน์อย่างมากต่อนักกีฬาเอง โค้ช และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้ นักกีฬาสามารถดูแลสภาพร่างกายและความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าความรู้ทางเวชศาสตร์การกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศเพื่อช่วยให้นักกีฬาที่บาดเจ็บได้รับการปฐมพยาบาลอย่างถูกวิธี และหายจากอาการบาดเจ็บได้เร็วขึ้น รวมถึงเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บขณะฝึกซ้อมหรือการแข่งขันด้วย ดังที่ผู้วิจัยนำไปใช้กับนักกีฬาลีลาศ พบว่า ทำให้ช่วยลดความเสี่ยงการบาดเจ็บของนักกีฬา หรือช่วยรักษาการบาดเจ็บที่เหมาะสมอย่างถูกวิธี ไม่มีการบาดเจ็บเรื้อรัง ทำให้นักกีฬาลดความกังวลเรื่องการบาดเจ็บได้และมีสมาธิในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

สำหรับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ความสามารถทางเวชศาสตร์การกีฬา เช่นการปฐมพยาบาลนักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างถูกวิธีการให้คำแนะนำวิธีป้องกันการบาดเจ็บ และการให้คำแนะนำวิธีการปฐมพยาบาลจากการบาดเจ็บการจัดทำสมุดบันทึกการบาดเจ็บประจำตัวนักกีฬาการตรวจสอบสภาพสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ ดังที่ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่า

“...เวชศาสตร์การกีฬาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ฝึกสอน เพราะจะช่วยรักษาอาการบาดเจ็บและป้องกันการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นได้...”

ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทยแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า

“...หากผู้ฝึกสอนขาดความรู้ความเข้าใจในเวชศาสตร์การกีฬา อาจเป็นความเสี่ยงของนักกีฬาที่อาจเกิดการบาดเจ็บได้ง่ายขึ้น...”

“...การรักษาอาการบาดเจ็บที่ถูกต้องวิธี จะช่วยทำให้อาการบาดเจ็บหายเร็วขึ้น ตรงกันข้าม หากรักษาการบาดเจ็บไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดเป็นการบาดเจ็บเรื้อรังได้...”

ด้านจิตวิทยาการกีฬา จากการศึกษาทฤษฎี พบว่า จิตวิทยาการกีฬาเป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครู และผู้ชมในสภาพการณ์กีฬา เป็นการนำเอาหลักจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์กีฬา ผู้ฝึกสอนที่ดีจึงจำเป็นต้องอาศัยจิตวิทยาการกีฬาเป็นอย่างมากในการที่จะขัดเกล่าปฏิกิริยาของผู้เล่นให้ตอบสนองในระดับที่เท่าเทียมกันหรือเป็นไปได้ในระดับสูงสุด ปฏิกิริยาตอบสนองของผู้เล่นในแง่จิตวิทยาที่มีต่อโปรแกรมการฝึกของผู้ฝึกสอนได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าหาญ ความฮึกเหิม ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ฝึกสอนจะต้องปลูกฝังให้ติดตัวผู้เล่น และผู้เล่นต้องนำติดตัวลงไป ในขณะที่ทำการแข่งขันด้วย

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทย หลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า จิตวิทยาจะช่วยในการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจให้แก่ นักกีฬาก่อนและขณะทำการแข่งขันจะช่วยกระตุ้นด้านจิตใจของนักกีฬาอย่างมาก ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะและความรู้ทางโอลิมปิกในด้านต่าง ๆ ดังเช่นผู้วิจัยในนำหลักจิตวิทยาต่าง ๆ ไปใช้กับนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทยก่อนการแข่งขันแต่ละครั้ง พบว่า ช่วยทำให้นักกีฬามีสมาธิและความตั้งใจในการแข่งขันแต่ละครั้งดีขึ้น

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ความสามารถทางจิตวิทยาการกีฬา เช่น การให้นักกีฬาดังเป้าหมายสู่ความสำเร็จของตัวเองการกระตุ้นนักกีฬาก่อนการแข่งขันการฝึกให้นักกีฬานั่งสมาธิในระหว่างการฝึกซ้อมเพื่อนำไปใช้ลดความตื่นเต้นและความวิตกกังวล การให้นักกีฬามีส่วนร่วมวางแผนการฝึกซ้อมการชมเชยนักกีฬาเมื่อมีการพัฒนาความสามารถการจัดกิจกรรมการฝึกซ้อมที่หลากหลายเพื่อป้องกันนักกีฬาเบื่อหน่ายและการเปลี่ยนสถานที่ในการฝึกซ้อมในบางช่วงเพื่อป้องกันนักกีฬาเบื่อหน่ายซึ่งคณะกรรมการสมาคมกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า

“...จิตวิทยาเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยกระตุ้นนักกีฬา ช่วยลดความเครียด ความตึงเครียด และสามารถลงสนามแข่งขันด้วยความพร้อมอย่างเต็มที่ได้นั้น ผู้ฝึกสอนนักกีฬาจึงควรมีทักษะความสามารถในด้านนี้ให้มาก...”

ขณะที่ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากล่าวว่า

“...การมีจิตวิทยาการกีฬาที่ดี หักให้นักกีฬานั่งสมาธิ เข้ามามีส่วนร่วมวางแผนการฝึกซ้อม มีการชมเชยนักกีฬา มีการจัดกิจกรรมการฝึกซ้อมที่หลากหลาย จะช่วยกระตุ้นนักกีฬาให้มีพลังใจ ไม่เบื่อหน่ายการฝึกซ้อม...”

ด้านโภชนาการ จากการศึกษาทฤษฎีพบว่า โภชนาการกีฬาเป็นความรู้/หลักการเกี่ยวกับการจัดอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬา เพื่อช่วยเพิ่มสมรรถภาพและศักยภาพทางการกีฬา การใช้หลักโภชนาการกีฬาจะช่วยให้สามารถเลือกประเภท ชนิดของอาหาร รวมถึงวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการบริโภค เพราะอาหารมีผลต่อสมรรถภาพและศักยภาพในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาสกีทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ทางโภชนาการกีฬา เพื่อให้เลือกจัดอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬา ซึ่งจะช่วยเพิ่มสมรรถภาพและศักยภาพในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายได้อย่างเต็มความสามารถ ดังที่ผู้วิจัยเป็นผู้เลือกรายการอาหารให้กับนักกีฬาสีลาสกีทีมชาติไทย และจัดตารางรายการอาหารแต่ละมื้อ พบว่า นักกีฬามีระบบการย่อยอาหารดีขึ้น และมีสมรรถภาพในการฝึกซ้อมและการแข่งขันมากขึ้นเช่นกัน

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ความสามารถทางโภชนาการ เช่น การให้ความรู้นักกีฬาในการรับประทานอาหารตามหลักโภชนาการการจัดหาน้ำดื่มและอาหารให้นักกีฬาในช่วงของการฝึกซ้อมและการแข่งขันการให้นักกีฬาดื่มน้ำก่อนที่จะกระหายน้ำในขณะที่ทำการฝึกซ้อมการควบคุมให้นักกีฬาลดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์/สารเสพติด รวมถึงการให้นักกีฬาชั่งน้ำหนักเป็นประจำเพื่อควบคุมน้ำหนักอย่างเหมาะสม ดังที่ ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากล่าวว่า

“... โภชนาการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักกีฬา การจัดโภชนาการที่ไม่ได้คุณภาพ ย่อมส่งผลต่อสภาพร่างกายของนักกีฬา ทำให้ไม่พร้อมในการแข่งขันได้ ผู้ฝึกสอนควรเอาใจใส่ในเรื่องโภชนาการให้มาก...”

ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาสีลาศทีมชาติไทยกล่าวเสริมว่า

“...นักกีฬามักขาดความรู้ด้านโภชนาการที่ดี ทานอาหาร โดยไม่มีการเลือกสรรหรือควบคุม บางรายเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด ทำให้สุขภาพร่างกายทรุดโทรม ผู้ฝึกสอนจึงควรสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด...”

ด้านองค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายนอกที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาศไทยให้มีความสามารถในระดับมาตรฐานสากล คือ

1. สภาพแวดล้อม จากการศึกษาทฤษฎี พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายในสนามให้เหมาะสม เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬาได้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาสีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า การส่งเสริมสนับสนุนจัดการสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของกีฬาที่มีมาตรฐานจะช่วยให้การพัฒนานักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นดังเช่นผู้วิจัยได้จัดหาและของบประมาณจากองค์กรต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนนักกีฬา ทำให้นักกีฬามีชุดกีฬา รองเท้าซึ่งค่อนข้างมีราคาแพงสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางการกีฬาในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะความพร้อมในด้านอุปกรณ์กีฬา เช่น รองเท้า ชุดกีฬา ชุดเครื่องเสียง ดนตรี หรือสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาที่มีพื้นที่เพียงพอ มีสภาพพื้นสนามเหมาะสม ฯลฯ เพราะกีฬาสีลาศเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา การมีอุปกรณ์ที่ครบถ้วน มีสนามที่เหมาะสมและได้มาตรฐานสากลสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความสะดวกในการฝึกซ้อม ลดการเกิดอุบัติเหตุ เกิดความคุ้นเคยกับสภาพสนาม และพัฒนาทักษะในการตีลาศได้ดังที่ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากล่าวไว้

“...หากนักกีฬาขาดสิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสม ย่อมไม่สามารถพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับนักกีฬาที่มีความพร้อมมากกว่า...”

ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยกล่าวว่า

“...อุปกรณ์หรือสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพจะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถของนักกีฬาได้เป็นอย่างมาก เพราะนักกีฬาจะเกิดความคุ้นชินกับสนามหรืออุปกรณ์ประเภทนั้น ส่งผลให้การฝึกทำได้เต็มที่ ลดการเกิดอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บได้มาก...”

2. การส่งเสริมสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณ จากการศึกษาทฤษฎี พบว่าการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพอย่างยั่งยืนจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดนโยบายแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงาน ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างรอบคอบ โดยมีพันธกิจสำคัญประการหนึ่งคือ การกำหนดนโยบายทิศทางการกระชับทางการกีฬาของประเทศและกำกับให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่า นโยบายและงบประมาณถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาของกีฬาลีลาศไทย หากมีทิศทางที่ชัดเจนย่อมสามารถวางแผนการดำเนินงานและปฏิบัติตามแผนได้อย่างเหมาะสม หากขาดความชัดเจนการพัฒนาย่อมไม่สามารถทำได้เต็มที่ เพราะอาจขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า นโยบายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเป็นแนวทางเพื่อกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา เนื่องจากกีฬาลีลาศเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยทักษะความสามารถซึ่งเกิดจากการฝึกฝนอย่างยาวนาน ต้องเริ่มพัฒนาตั้งแต่วัยเด็กหรือระดับเยาวชน มีกระบวนการในการสร้างนักกีฬาอย่างต่อเนื่องหากขาดการสนับสนุนนโยบายที่ดี ไม่มีการสนับสนุนที่เป็นรูปแบบอย่างชัดเจนการพัฒนากีฬาที่ไม่สามารถทำได้มีประสิทธิภาพ เพราะนักกีฬาและครอบครัวของนักกีฬาต้องดำเนินการเองเช่นการไปแข่งขันต่างประเทศเพื่อรับการจัดอันดับและการไปแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ดังนั้นจึงควรมีนโยบายและการสนับสนุนที่ชัดเจน ทั้งในด้านการให้การดำเนินงาน บุคลากร ฯลฯ รวมถึงมีแนวทางในการสร้างความร่วมมือ ช่วยเหลือประสานงาน ระหว่างบุคคล องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน หน่วยงานต้น

สังกัด ชมรมหรือสมาคมกีฬาลีลาศประจำพื้นที่ สมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือการตกลงแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีความพร้อม มีศักยภาพหรือบุคลากรที่มีทักษะความสามารถทางการลีลาศ นอกจากนี้ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณ การจัดสรรสวัสดิการในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เช่น เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง เงินรางวัล โบนัสหรือยศจางวัล ฯลฯ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ฝึกสอน เพราะปัจจุบันการสนับสนุนของภาครัฐในด้านงบประมาณจะกระจายไปทุกๆ สมาคม ทำให้งบประมาณไม่เพียงพอ ดังที่ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากล่าวว่า

“...การสนับสนุนด้านนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาและผู้ฝึกสอน เพราะจะมีงบประมาณในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าแข่งขันในรายการสำคัญ การฝึกซ้อมเก็บตัวในต่างประเทศ การเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้...”

“...นโยบายจะทำให้เราทราบถึงทิศของการพัฒนาที่ควรจะเป็นชัดเจนมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนากีฬาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทำให้สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างรอบคอบเหมาะสม...”

คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นว่า

“...นโยบายที่ชัดเจนจะช่วยทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างสะดวกมากขึ้น รวมถึงมีการจัดสรรต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาอย่างเหมาะสมต่อไป”

3. โอกาส จากการศึกษาทฤษฎีพบว่าการพัฒนาการกีฬาของไทยควรเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐมากขึ้น เพื่อการสร้างกีฬาให้เป็นที่นิยม โดยจะเป็นการพัฒนาที่เริ่มต้นจากท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้หลายฝ่ายเข้ามาสนับสนุนการกีฬาให้มากขึ้น เพื่อให้ นักกีฬาได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถ หรือทักษะทางการกีฬาของตนเอง รวมถึงโอกาสของผู้ฝึกสอนด้วย ดังที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเรียนรู้ พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ฝึกสอนที่มี

ความรู้ความสามารถระดับนานาชาติในหลาย ๆ ครั้ง จากการได้เข้าร่วมแข่งขันในต่างประเทศจะช่วยให้ได้ทราบเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนานักกีฬา ได้มุมมองใหม่ กลยุทธ์การวางแผนการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นผลดีต่อนักกีฬาลีลาศอย่างมาก

สำหรับการสัมมนา พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนได้เข้าร่วมอบรม ฝึกทักษะดูงาน หรือเข้าค่ายเก็บตัวแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากนักกีฬาและผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศการเปิดโอกาสหรือสนับสนุนส่งเสริมให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติจะช่วยพัฒนาให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยได้พัฒนามากขึ้นด้วย นอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน (Sponsor) มากขึ้นเช่นกัน ดังที่ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยกล่าวว่า

“...การ ได้มี โอกาสพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้กับผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ เช่น ผู้ฝึกสอนชาวต่างชาติ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ และนำมาใช้ในการฝึกสอนนักกีฬาได้...”

ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่า

“...การส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนมีโอกาสแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างกันเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะกับผู้ฝึกสอนที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของโลก อย่างไรก็ตามนอกจากให้ภาครัฐเป็นผู้ส่งเสริมหลักแล้ว ควรให้โอกาสเอกชนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพราะเอกชนบางรายมีศักยภาพความพร้อมมากกว่าภาครัฐ เช่น ด้านเครือข่าย ด้านงบประมาณสนับสนุน...”

ลักษณะชุดฝึกอบรมสำหรับผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยเพื่อให้มีความสามารถระดับมาตรฐานสากลจากการศึกษาทฤษฎีพบว่าชุดฝึกอบรมจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประหยัดเวลา ประหยัดทรัพยากร ทำให้การฝึกอบรมเป็นระบบ ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับประสบการณ์โดยตรง ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นผู้จัดการอย่างเป็นระบบโดยการกำหนดเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรมุ่งเน้นการฝึกฝนทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติจริง

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าชุดฝึกอบรมควรเน้นทักษะที่เกี่ยวข้องกับกีฬาลีลาศในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านทักษะที่ควรอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีที่ถูกต้อง เช่น ทรงของลำตัวการเคลื่อนไหว

การแสดงที่บอกจังหวะการใช้เท้า และการใช้พื้นที่ฟลอร์ เพราะเป็นความสามารถพื้นฐานหลักในการพัฒนาการเดินในระดับสูงต่อไป

จากการสัมภาษณ์พบว่า ชุดฝึกอบบรมควรมีเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกมีความรู้ความเข้าใจในกีฬาลีลาศแบบมาตรฐานสากลได้ฝึกทักษะการเดินลีลาศแบบมาตรฐานสากลอย่างถูกต้องตามหลักวิธี ซึ่งจะช่วยให้สามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจและทักษะการเดินลีลาศแบบมาตรฐานสากลได้ หลักสูตรในการฝึกอบบรมควรเป็นหลักสูตรระยะสั้นที่เน้น การฝึกปฏิบัติอย่างเข้มข้น จำนวนไม่น้อยกว่า 25 ชั่วโมง วิธีการในการจัดฝึกอบบรมควรประกอบด้วยการบรรยายการสาธิตและการฝึกภาคปฏิบัติ มีการใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น วิทยากร วิดีทัศน์ รวมถึงมีการประเมินและติดตามผลการฝึกอบบรมเพื่อประเมินความก้าวหน้าจากการฝึกอบบรมด้วยซึ่งผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยกล่าวว่า

“...หลักสูตรการฝึกอบบรมควรเป็นหลักสูตรระยะสั้น เน้นการฝึกปฏิบัติจริงจึง อาจมีจำนวนไม่น้อยกว่า 25 ชั่วโมง...

“...การจัดฝึกอบบรมควรมีทั้งการบรรยายการสาธิตและการฝึกภาคปฏิบัติ มีการเชิญวิทยากร การใช้ ใช้สื่อวีดิทัศน์ รวมถึงมีการประเมินและติดตาม ผลการฝึกอบบรมด้วย...”

ปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยให้มีความสามารถในระดับมาตรฐานสากลเมื่อพิจารณาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยหลายสมัย ผู้วิจัยเห็นว่าเกิดจากทั้งตัวผู้ฝึกสอนเองและจากปัจจัยภายนอก โดยผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจและปฏิบัติตนในการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง ต้องมีความมุ่งมั่นอดทนไม่ท้อถอยและทุ่มเทอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันต้องได้รับการสนับสนุนทั้งนโยบายงบประมาณ และโอกาสต่าง ๆ มากขึ้น

สำหรับการสัมภาษณ์ พบว่า ปัญหาด้านองค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอกมีความสำคัญเท่า ๆ กัน เพราะการพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีประสิทธิภาพควรต้องพัฒนาทั้งตัวผู้สอนเองให้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้งบุคลิกภาพและคุณลักษณะของผู้ฝึกสอน นักกีฬาลีลาศความรู้ความเข้าใจในกีฬาลีลาศและทักษะและความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ขณะเดียวกันต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมด้านนโยบายและงบประมาณการมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและ โอกาสทางการกีฬาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบภายนอกด้วย ดังที่คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย แสดงความคิดเห็นว่า

“...การพัฒนาผู้ฝึกสอน ควรต้องพัฒนาทั้งระบบ พัฒนาแบบองค์รวม ทั้งตัวผู้ฝึกสอนเองและการสนับสนุนจากภายนอก ควบคู่กันไป...”

ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่า

“...ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาตนเอง และการกำหนด นโยบายและสนับสนุนงบประมาณ ที่เพียงพอและเหมาะสมควบคู่กันไป...”

ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทย กล่าวเสริมว่า

“...ปัญหาสำคัญของการพัฒนาคือ ตัวผู้ฝึกสอนเองยังขาดมาตรฐาน ดังนั้นต้องส่งเสริมให้มีมาตรฐานก่อน ให้เกิดความต้องการในการพัฒนา ต้องการ เรียนรู้ยกระดับตนเอง ขณะเดียวกันควรมีการสนับสนุนความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งอุปกรณ์ สถานที่ นโยบาย งบประมาณ โอกาสในการพัฒนา เหล่านี้จะทำให้เกิด การพัฒนาร่วมกัน ได้อย่างมีคุณภาพ...”

ตอนที่ 3 การพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาโอลิมปิกไทยสู่มาตรฐานสากล

กระบวนการพัฒนา

ชุดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาโอลิมปิกไทยสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย 1) เอกสาร ประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาโอลิมปิกไทยสู่มาตรฐานสากลโดยมีเนื้อหา สำคัญคือ โครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมเนื้อหาภาคทฤษฎีประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นของกีฬา ลีลาศหลักสูตรกีฬาลีลาศแบบมาตรฐานสากลลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวะต่าง ๆ ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ดนตรีและจังหวะดนตรีวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ ด้านสรีรวิทยาการ กีฬา ด้านเวชศาสตร์การกีฬา ด้านจิตวิทยาการกีฬา และด้านโภชนาการมารยาททางสังคมคำศัพท์ เฉพาะของกีฬาลีลาศทักษะเกี่ยวกับทิศทางและการเดินในกีฬาลีลาศการเข้าคู่ ทรงของลำตัว และ การใช้เท้า ส่วนเนื้อหาภาคปฏิบัติ ประกอบด้วยทักษะและลวดลายจังหวะ Waltz และจังหวะ Tango ประกอบกับจังหวะดนตรีในระดับ Open Basic และ Advance Variation 2) วิดีทัศน์การยืด เหยียดกล้ามเนื้อ 3) วิดีทัศน์การฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและหัวใจ และ 4) วิดีทัศน์การเดิน ลีลาศ ซึ่งการพัฒนาชุดฝึกอบรมมีกระบวนการที่สำคัญคือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยในปัจจุบันและแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล จากการสอบถามผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศไทยใน 17 จังหวัดภาคเหนือ โดยศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลด้านกีฬาลีลาศของผู้ฝึกสอน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาลีลาศและการเข้าร่วมการแข่งขันระดับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยและประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันในฐานะผู้ฝึกสอน รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ระดับลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย ประกอบด้วย ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทยเกี่ยวกับองค์ประกอบทั้งองค์ประกอบภายใน ได้แก่ ลักษณะด้านร่างกาย ลักษณะด้านจิตใจ ความรู้ ความสามารถและทักษะด้านกีฬาลีลาศ และองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อม การส่งเสริมสนับสนุนด้านนโยบาย งบประมาณ และโอกาส

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามแนวทางการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย และแนวการสัมภาษณ์ระดับลึกมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสำหรับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย แล้วจัดทำเป็นชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

ขั้นตอนที่ 4 การวิพากษ์ชุดฝึกอบรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมผล พบว่า ด้านโครงสร้าง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ขอบข่ายของเนื้อหา กิจกรรมการอบรมระยะเวลาการฝึกอบรมสื่อที่ใช้ในการอบรมการวัดและประเมินผล โครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมและตารางการฝึกอบรม มีความเหมาะสมด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา ระยะเวลาการฝึกอบรมสอดคล้องกับเนื้อหา การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรม และความทันสมัยของหลักสูตรมีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 5 การใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกอบรมมาใช้ในการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่เป็นผู้ฝึกสอนของนักกีฬาลีลาศไทยใช้เวลาการอบรม 4 วัน การฝึกอบรมมีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม

(One Group Pre-test / Post-test Design) ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์จากการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 6 การให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศที่ผ่านการฝึก จำนวน 6 ท่าน (3 จังหวัด) นำชุดฝึกอบรมไปใช้กับนักกีฬาลีลาศไทยในแต่ละจังหวัดของตนเองเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลโดยการสอบถามผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศโดยใช้แบบสอบถามหลังการใช้ชุดฝึก

ขั้นตอนที่ 8 การประเมินนักกีฬาลีลาศโดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติ ซึ่งประเมินโดยคณะกรรมการเทคนิคและกรรมการตัดสินสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย

ประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลมีดังนี้

ตารางที่ 4.9 คะแนนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศ ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลภาคทฤษฎีของผู้ฝึกสอนนักกีฬา

คนที่	ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม		หลังการใช้ชุดฝึกอบรม	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	14	35.00	37	92.50
2	13	32.50	36	90.00
3	15	37.50	37	92.50
4	16	40.00	38	95.00
5	17	42.50	38	95.00
6	16	40.00	39	97.50
เฉลี่ย	15.17	37.92	37.50	93.75

หมายเหตุ: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 1-2 สังกัดจังหวัดแพร่, ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 3-4 สังกัดจังหวัดลำปาง, ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 5-6 สังกัดจังหวัดพิษณุโลก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศ ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ภาคทฤษฎีของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.17 คิดเป็นร้อยละ 37.92 และหลังการใช้ชุดฝึกอบรม ค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 37.50 คิดเป็นร้อยละ 93.75

ตารางที่ 4.10 การทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างคะแนนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลภาคทฤษฎีของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย

	ค่าเฉลี่ย	SD	t	df	Sig.
ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม	15.17	1.47	67.000	5	.001
หลังการใช้ชุดฝึกอบรม	37.50	1.05			

หมายเหตุ: การคำนวณทางสถิติแสดงในภาคผนวก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศ ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล ภาคทฤษฎีของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย เท่ากับ 15.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.47 และหลังการใช้ชุดฝึกอบรมค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 37.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.05 เมื่อนำมาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้เท่ากับ 67.000 ที่ df 5 ค่า sig. เท่ากับ .001 แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล สามารถเสริมสร้างความรู้ภาคทฤษฎีให้ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยได้จริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.11 คะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

คนที่	ก่อนการอบรม								หลังการปฏิบัติตามชุดฝึกอบรมเป็นเวลา 6 สัปดาห์							
	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ
1	5	5	5	5	5	6	31	51.67	8	9	9	9	9	10	54	90.00
2	5	5	5	5	5	6	31	51.67	9	9	9	9	10	9	55	91.67
3	5	5	5	5	5	5	30	50.00	9	9	9	9	10	10	56	93.33
4	4	5	5	5	5	5	29	48.33	9	9	8	9	10	10	55	91.67
5	5	6	5	5	6	5	32	53.33	8	9	10	9	10	9	55	91.67
6	5	6	5	6	5	5	32	53.33	9	9	10	9	10	10	57	95.00
เฉลี่ย	4.83	5.33	5.00	5.17	5.17	5.33	30.83	51.39	8.67	9.00	9.17	9.00	9.83	9.67	55.33	92.22

หมายเหตุ: ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 1-2 สังกัดจังหวัดแพร่, ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 3-4 สังกัดจังหวัดลำปาง, ผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศคนที่ 5-6 สังกัดจังหวัดพิษณุโลก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า คะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.83 คิดเป็นร้อยละ 51.39 หลังการใช้ชุดฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.33 คิดเป็นร้อยละ 92.22

ตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างคะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล

	ค่าเฉลี่ย	SD	T	df	Sig.
ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม	30.83	1.17	43.538	5	.001
หลังการใช้ชุดฝึกอบรม	55.33	1.03			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลเท่ากับ 30.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.17 และหลังการใช้ชุดฝึกอบรมค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 55.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 เมื่อนำมาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้เท่ากับ 43.538 ที่ df 5 ค่า sig. เท่ากับ .001 แสดงว่า ทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยหลังการฝึกด้วยชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล สูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การติดตามและประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้ชุดประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม การประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล เป็นการประเมินของผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยที่นำชุดการฝึกอบรมไปใช้จริง นำเสนอได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยของผู้ฝึกสอนที่นำชุดการสอนไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลมีเนื้อหาที่มีความน่าเชื่อถือได้	4.67	0.47	มากที่สุด
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลมีเนื้อหาที่ครอบคลุมการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาลีลาศไทยในด้านต่าง ๆ	4.33	0.47	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
การแบ่งเนื้อหาของชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล มีความเหมาะสม และสอดคล้องกัน	4.50	0.50	มากที่สุด
กิจกรรมการอบรมในชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกัน	4.17	0.37	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากล มีระยะเวลาในการฝึกอบรมเหมาะสม	4.17	0.37	มาก
การใช้สื่อในชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล มีความเหมาะสม และสอดคล้องกัน	4.33	0.47	มาก
การวัดและประเมินผลในชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกัน	4.17	0.37	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากล มีโครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมที่ เหมาะสมและสอดคล้องกัน	4.00	0.00	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากลมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับ สภาพที่เกิดขึ้นจริงในบริบทของกีฬาลีลาศไทย	4.17	0.37	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากลมีความสอดคล้องและตอบสนองความ ต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาลีลาศไทย	4.00	0.58	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่ มาตรฐานสากลสามารถตอบสนองความต้องการและ เกิดประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย	4.00	0.00	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากลสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.20	0.69	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากลสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายไม่ยุ่งยากและนำไปใช้ได้สะดวก	4.17	0.37	มาก
ผลที่ได้จากการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล จะมีความคุ้มค่าทั้งในด้านงบประมาณและเวลา	4.00	0.00	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากลเป็นการส่งเสริมการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยที่มีประสิทธิภาพ	4.17	0.37	มาก
ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากลจะได้รับการยอมรับจากผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.20	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.20 โดยมีประเด็นเรื่อง ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากลมีเนื้อหาที่มีความน่าเชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรก 4.67 รองลงมาคือ ประเด็นเรื่อง การแบ่งเนื้อหาของชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันค่าเฉลี่ย 4.50 สำหรับประเด็นเรื่องชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล มีเนื้อหาที่ครอบคลุมการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโดไทยในด้านต่าง ๆ และการใช้สื่อในชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาเทควันโดไทยสู่มาตรฐานสากล มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 คะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาของนักกีฬาลีลาศไทยก่อน
การอบรมและหลังการนำชุดฝึกรอบรวมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทย
สู่มาตรฐานสากลไปใช้เป็นเวลา 6 สัปดาห์

คนที่	ก่อนการอบรม								หลังการปฏิบัติตามชุดฝึกรอบรวมเป็นเวลา 6 สัปดาห์							
	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ
1	4	4	4	4	4	5	25	41.67	8	8	8	8	9	9	50	83.33
2	4	4	4	4	4	5	25	41.67	8	8	8	8	9	9	50	83.33
3	4	4	4	5	5	5	27	45.00	8	8	8	8	9	10	51	85.00
4	4	4	4	4	5	5	26	43.33	8	8	8	9	9	10	52	86.67
5	4	4	4	5	5	5	27	45.00	8	9	9	8	9	10	53	88.33
6	4	4	5	4	5	5	27	45.00	8	9	9	9	9	10	54	90.00
7	4	4	4	5	4	4	25	41.67	8	8	9	8	9	9	51	85.00
8	3	4	4	4	4	4	23	38.33	8	8	9	9	9	9	52	86.67
9	4	4	4	4	4	4	24	40.00	8	8	9	9	9	9	52	86.67
10	4	4	4	5	4	4	25	41.67	9	8	9	9	9	9	53	88.33
11	4	4	4	4	4	5	25	41.67	9	8	9	9	9	9	53	88.33
12	3	4	4	4	4	4	23	38.33	8	8	9	8	9	9	51	85.00
13	4	4	4	4	4	4	24	40.00	9	8	9	9	9	9	53	88.33
14	4	4	4	4	5	5	26	43.33	9	8	9	9	9	9	53	88.33
15	4	4	4	4	4	4	24	40.00	8	8	9	9	9	9	52	86.67

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการอบรม								หลังการปฏิบัติตามชุดฝึกอบรมเป็นเวลา 6 สัปดาห์							
	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ	เวลาของจังหวะ และพื้นฐานจังหวะ (10)	ทรงของลำตัว (10)	การเคลื่อนไหว (10)	การแสดงที่บอกจังหวะ (10)	การใช้เท้า (10)	การใช้พื้นที่ฟลอร์ (10)	รวม (60)	คะแนนร้อยละ
16	3	3	4	4	4	4	22	36.67	8	8	9	8	9	9	51	85.00
17	4	4	4	4	5	5	26	43.33	8	8	9	9	9	10	53	88.33
18	4	4	4	4	5	5	26	43.33	8	8	9	9	9	10	53	88.33
19	4	4	4	5	4	4	25	41.67	8	8	9	9	9	9	52	86.67
20	3	3	4	4	4	4	22	36.67	8	8	9	9	9	9	52	86.67
21	3	4	3	4	4	4	22	36.67	8	8	9	9	9	9	52	86.67
22	4	4	4	4	4	4	24	40.00	8	8	9	9	9	9	52	86.67
เฉลี่ย	3.77	3.91	4.00	4.23	4.32	4.45	24.68	41.14	8.18	8.09	8.82	8.68	9.00	9.27	52.05	86.74

หมายเหตุ : นักกีฬาลีลาศคนที่ 1-4 สังกัดจังหวัดแพร่, นักกีฬาลีลาศคนที่ 5-14 สังกัดจังหวัด ลำปาง , นักกีฬาลีลาศคนที่ 15-22 สังกัดจังหวัดพิษณุโลก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า คะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเต้นลีลาศของนักกีฬาลีลาศไทยก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.68 คิดเป็นร้อยละ 41.14 หลังการนำชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลไปใช้เป็นเวลา 6 สัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 52.05 คิดเป็นร้อยละ 86.74

ตารางที่ 4.15 การทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างคะแนนความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของนักกีฬาลีลาศไทยก่อนและหลังการนำชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากลไปใช้เป็นเวลา 6 สัปดาห์

	ค่าเฉลี่ย	SD	t	df	Sig.
ก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม	24.68	1.59	80.721	21	.001
หลังการใช้ชุดฝึกอบรม	52.05	1.05			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของนักกีฬาลีลาศไทยก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล เท่ากับ 24.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.59 และหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 52.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.05 เมื่อนำมาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้เท่ากับ 80.721 ที่ df 21 ค่า sig. เท่ากับ .001 แสดงให้เห็นว่า ทักษะพื้นฐานการเดินลีลาศของนักกีฬาลีลาศไทยหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาผู้ฝึกสอนนักกีฬาลีลาศไทยสู่มาตรฐานสากล สูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001